

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudkyň Mgr. Jany Volkové a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobkyně: **Mgr. M. K.**, narozená dne X
bytem S. 178, V.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2018, č. j. KUOK 35973/2018, ve věci
odnětí řidičského oprávnění,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 3. 5. 2018 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 28. 3. 2018, č. j. KUOK 35973/2018, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Jeseník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 12. 2017, č. j. MJ/66168/2017, kterým správní orgán I. stupně podle § 94 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích

a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), odňal žalobkyni řidičské oprávnění z důvodu pozbytí zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel.

B. Žaloba

2. Žalobkyně navrhovala, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí. Namítala, že z důkazů, které předložila v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně a v odvolacím řízení lze učinit závěr o tom, že se podrobila přezkoumání zdravotní způsobilosti tak, jak jí to umožňovala ochrana zdraví dítěte a dostupnost lékařské péče.
3. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že žalovaný potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 12. 2017, ačkoli správní orgán I. stupně uplatnil svou pravomoc v jiném rozsahu a k jinému účelu, než mu byla zákonem svěřena. Správní orgán I. stupně neopatřil podklady pro vydání rozhodnutí a rozhodoval bez ohledu na skutková tvrzení a důkazy, které žalobkyně předložila.
4. Žalobkyně dále namítala, že správní orgán I. stupně stanovoval žalobkyni neadekvátní lhůtu, ve které nepožadoval vykonání odborného vyšetření, ale již předložení posudku o zdravotní způsobilosti. Podle žalobkyně však z přílohy 3 bodu IV. 1 vyhlášky č. 277/2004 Sb., o stanovení zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel s podmínkou a náležitosti lékařského potvrzení osvědčujícího zdravotní důvody, pro něž se za jízdy nelze na sedadle motorového vozidla připoutat bezpečnostním pásem (vyhláška o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel), (dále jen „vyhláška č. 277/2004 Sb.“) vyplývá, že vydání posudku musí předcházet odborné vyšetření neurologem, které se žalobkyně pokoušela zajistit a následně jej také podstoupila. Správní orgán I. stupně při svém rozhodování opomněl zákonnou úpravu, tedy vyhlášku č. 277/2004 Sb.
5. Podle žalobkyně neobstojí skutkové závěry správního orgánu I. stupně, že není „podle odborného názoru lékaře způsobilá k řízení motorových vozidel“. Hlášení lékaře ze dne 6. 6. 2017 nelze považovat za odborný názor MUDr. M., ale pouze za hodnocení stavu žalobkyně, která po operaci slepého střeva v 5. měsíci těhotenství a překonaném kolapsu oběhového charakteru byla v 6. měsíci těhotenství vezena v parném letním dni několik hodin z Jeseníka do Olomouce neklimatizovanou sanitkou. Stav žalobkyně tak není důkazem nemoci žalobkyně.
6. Žalobkyně dále namítala, že napadené rozhodnutí je nekonzistentní, překvapivé a formalistické. Žalovaný nevycházel ze závěrů vyslovených v rozhodnutí ze dne 25. 10. 2017, konkrétně že správnímu orgánu I. stupně žádné zákonné ustanovení nebránilo čekat na zdravotní posudek i několik měsíců.
7. Podle žalobkyně napadené rozhodnutí účelově opomíná věcnou a časovou souvislost případu. Žalovaný nesprávně uzavřel, že měla žalobkyně s ohledem na délku správního řízení dost času na to, aby požádala posuzujícího lékaře o vydání zdravotního posudku. Žalovaný opomenul to, že žalobkyně porodila 23. 8. 2017, následně kojila a termín odborného vyšetření se jí podařilo zajistit až na listopad 2017. Žalobkyně po dobu trvání správního řízení nebyla nečinná, ale pokoušela se zajistit odborné vyjádření u neurologa.

8. Žalobkyně měla za to, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože žalovaný nedostatečně přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 12. 2017. Žalovaný pouze citoval zákonnou úpravu, aniž „*by podal skutkové závěry, na které jim citované normy aplikoval*“. Žalovaný se také nezabýval závažností důvodu, který bránil žalobkyni podrobit se přezkoumání jejího zdravotního stavu.
9. Žalobkyně dále brojila proti tomu, jakým způsobem žalovaný vyložil § 84 zákona o silničním provozu. Podle žalobkyně nezohlednil žalovaný skutečnost, že praktický lékař žalobkyně není schopen bez odborného vyšetření neurologem vyhotovit posudek její zdravotní způsobilosti. Podle žalobkyně žalovaný také nesprávně aplikoval § 96 odst. 5 zákona o silničním provozu. Žalovaný měl za to, že se žalobkyně nepodrobila přezkoumání zdravotní způsobilosti, protože nepředložila posudek zdravotní způsobilosti. Ustanovení § 96 zákona o silničním provozu však požaduje toliko „*podrobit se přezkoumání*“, nikoli předložení vlastního zdravotního posudku. Žalobkyně předložila žalovanému důkazy o termínu a vykonání odborného vyšetření, proto splnila svou povinnost vyplývající z § 96 odst. 5 zákona o silničním provozu. Z uvedených důvodů považovala žalobkyně napadené rozhodnutí za nicotné.

C. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 6. 2018 uvedl, že žalobní námitky se obsahově shodují s odvolacími námitkami, proto odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

D. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

11. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti:
12. Dne 7. 6. 2017 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno Hlášení o zdravotní způsobilosti řidiče ze dne 6. 6. 2017. V tomto hlášení MUDr. R. M., lékař na neurologické klinice Fakultní nemocnice Olomouc, správnímu orgánu I. stupně sdělil, že žalobkyně na základě § 89a zákona o silničním provozu není podle odborného názoru lékaře způsobilá k řízení motorových vozidel.
13. Oznámením o zahájení řízení o odnětí řidičského oprávnění a nařízením přezkoumání zdravotní způsobilosti ze dne 8. 6. 2017, č. j. MJ/30458/2017, správní orgán I. stupně žalobkyni sdělil, že zahájil řízení o odnětí jejího řidičského oprávnění. Současně žalobkyni nařídil, aby se podrobila přezkoumání zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel u svého registrujícího praktického lékaře a doložila výsledný posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel nejpozději do 15 dnů ode dne doručení oznámení.
14. Dne 23. 6. 2017 podala žalobkyně žádost o poskytnutí náhradní lhůty k podrobení se přezkoumání zdravotní způsobilosti. Sdělila, že lékař, který bude posuzovat její zdravotní způsobilost, bude k vyhotovení posudku potřebovat, aby absolvovala odborná vyšetření z oboru neurologie, které však bude moci žalobkyně absolvovat až po porodu, tedy v druhé polovině září 2017.

15. Správní orgán I. stupně sdělením ze dne 27. 6. 2017, č. j. MJ/34045/2017, prodloužil žalobkyni lhůtu s tím, že je povinna předložit posudek o zdravotní způsobilosti vydaný posuzujícím praktickým lékařem do 15 dnů od doručení tohoto sdělení.
16. Na sdělení ze dne 27. 6. 2017 reagovala žalobkyně žádostí o poskytnutí přiměřené náhradní lhůty ze dne 14. 7. 2017, doručené správnímu orgánu I. stupně dne 17. 7. 2017 (dále jen „žádost ze dne 17. 7. 2017“). V žádosti uvedla, že závažným důvodem, který jí brání v přezkoumání zdravotní způsobilosti (tj. např. vykonání vyšetření magnetické rezonance), je těhotenství (což osvědčovala těhotenským průkazem). Dále uvedla, že předpokládaný termín porodu byl stanoven na začátek září 2017, kdy následně, *„po navrácení se zejména fyziologických změn organismu do stavu před otěhotněním, bude možné vykonat odborná vyšetření k řádnému prozkoumání mé zdravotní způsobilosti“*. Současně namítala, že závěry propouštěcí lékařské zprávy ze dne 6. 6. 2017, na jejímž základě lékař zpracoval hlášení ze dne 6. 6. 2017, jsou nejednoznačné a neúplné a bez dalšího nesplňují zákonné předpoklady k odnětí řidičského oprávnění.
17. Na žádost ze dne 17. 7. 2017 správní orgán I. stupně nereagoval a vydal rozhodnutí ze dne 27. 7. 2017, č. j. MJ/39209/2017, kterým žalobkyni odňal řidičské oprávnění z důvodu, že byla uznána zcela zdravotně nezpůsobilou.
18. Proti rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění ze dne 27. 7. 2017 brojila žalobkyně odvoláním, kterému žalovaný vyhověl a rozhodnutím ze dne 25. 10. 2017, č. j. 104970/2017 (dále jen „rozhodnutí o odvolání ze dne 25. 10. 2017“), rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 7. 2017 zrušil z důvodu, že se správní orgán I. stupně opomněl zabývat žádostí žalobkyně ze dne 17. 7. 2017. Uvedl, že pokud správní orgán I. stupně nehodlal žalobkyni znovu vyhovět, což učinit mohl, měl ji o tom před vydáním rozhodnutí nejprve vyrozumět samostatným sdělením, ve kterém by své úvahy o nevyhovění vysvětlil.
19. Správní orgán I. stupně se v souladu se závěry odvolacího orgánu zabýval žádostí žalobkyně ze dne 17. 7. 2017 a vydal usnesení dne 7. 11. 2017, č. j. MJ/58711/2017, kterým určil žalobkyni novou lhůtu k podrobení se přezkumu zdravotní způsobilosti, a to nejpozději do 15 dnů ode dne oznámení tohoto usnesení. Vysvětlil, že s ohledem na časový odstup od podání žádosti lze předpokládat, že důvod, který žalobkyni bránil v přezkoumání zdravotní způsobilosti, již odpadl. Správní orgán I. stupně opětovně žalobkyni poučil o tom, že zdravotní způsobilost posuzuje a posudek o zdravotní způsobilosti vydává praktický lékař.
20. Dne 20. 11. 2017 zaslala žalobkyně správnímu orgánu I. stupně podání nazvané *„Oznámení o závažném důvodu nemožnosti podrobit se přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě. Odvolání“* (dále jen „podání ze dne 20. 11. 2017“). Žalobkyně k tomuto podání přiložila e-mailovou komunikaci mezi ní a MUDr. J. P. ze dne 14. 11. 2017 a žádala, aby jí lhůta k předložení zdravotního posudku byla prodloužena do 28. 2. 2018. Současně v tomto podání žalobkyně brojila proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 7. 11. 2017 a žádala, aby žalovaný toto usnesení zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. Podání ze dne 20. 11. 2017 tak obsahovalo jak odvolání proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 7. 11. 2017, tak novou žádost o stanovení náhradní lhůty.

21. Správní orgán I. stupně na žádost o stanovení náhradní lhůty, obsaženou v podání ze dne 20. 11. 2017, reagoval sdělením ze dne 27. 11. 2017, č. j. MJ/62227/2017. V něm uvedl, že žádosti nevyhovuje. Sdělil, že předmětné správní řízení vede již od 12. 6. 2017 a žalobkyně po celou dobu řízení nedoložila žádný závažný důvod, pro který nebyla schopna navštívit praktického lékaře, který by jí potřebný zdravotní posudek vydal. Dále uvedl, že pokud žalobkyni kojení nebrání dostavit se k lékařskému vyšetření v Praze, nebude bránit ani v návštěvě praktického lékaře.
22. O odvolání proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 7. 11. 2017, obsaženému v podání ze dne 20. 11. 2017, rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 2. 2018, č. j. KUOK 19785/2018, kterým odvolání zamítl a usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 7. 11. 2017 potvrdil. V odůvodnění mimo jiné vysvětlil, že žalobkyně do současné doby ničím nedoložila skutečnost, že by vůbec o vyhotovení posudku někdy požádala a že by požadavek na odborné vyjádření pocházel od posuzujícího lékaře.
23. Rozhodnutím ze dne 12. 12. 2017, č. j. MJ/66168/2017, rozhodl správní orgán I. stupně podruhé o odnětí řidičského oprávnění žalobkyně z důvodu, že pozbyla zcela zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel.
24. Proti rozhodnutí o odnětí řidičského oprávnění ze dne 12. 12. 2017 brojila žalobkyně dne 28. 12. 2017 odvoláním.
25. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 28. 3. 2018, č. j. KUOK 35973/2018, odvolání žalobkyně ze dne 28. 12. 2017 zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 12. 2017 potvrdil.

E. Posouzení věci krajským soudem

26. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl krajský soud bez nařízení jednání.
27. Žalobkyně v žalobě namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud se proto nejprve zabýval tím, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu; případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) je totiž vadou natolik závažnou, k níž je krajský soud povinen přihlížet z úřední povinnosti a pro kterou by musel rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit.
28. Obecně lze uvést, že soud se při posuzování přezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného zabývá tím, zda se žalovaný v rozhodnutí vypořádal se všemi okolnostmi, které uplatnil žalobce ve svém odvolání, a zda srozumitelným způsobem uvedl, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody ho vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.
29. Krajský soud vycházel z výše uvedených závěrů a ze základních zásad vztahujících se k obsahovým náležitostem odůvodnění rozhodnutí, a uvádí, že nyní posuzované napadené rozhodnutí tyto základní obsahové náležitosti splňuje. Z odůvodnění rozhodnutí je možné zjistit, jakými úvahami byl žalovaný ve své rozhodovací činnosti veden, jakými

skutečnostmi se zabýval a jaké důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených v napadeném rozhodnutí. Z rozhodnutí lze zjistit závěry, které žalovaný ve vztahu k uplatněným námitkám žalobkyně zaujal a na základě jakých konkrétních skutečností k nim dospěl. Žalobkyně ostatně s těmito závěry v podané žalobě polemizuje, což by nebylo možné, pokud by vydané rozhodnutí bylo vadou nepřezkoumatelnosti zatíženo.

30. Krajský soud doplňuje, že podle ustálené judikatury platí, že povinnost vypořádat odvolací námitky neznamená, že je správní orgán povinen reagovat na každou dílčí argumentaci obsaženou v žalobě, pokud postihne zásadní právní problémy a je z odůvodnění patrné, jak a proč rozhodl a na základě kterých právních předpisů.
31. Rozsah reakce žalovaného, potažmo soudu, na konkrétní námitky je totiž co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09, odstavec 4 odůvodnění, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10, odstavec 5 odůvodnění, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09, odstavec 6 odůvodnění, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72 atd.) - tzn., že na určitou námitku lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „[n]ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17). Shodně rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudcích sp. zn. 7 As 126/2013 nebo sp. zn. 7 As 83/2015.
32. Krajský soud s ohledem na výše uvedené v posuzovaném případě dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného není nepřezkoumatelné ani pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se s argumentací žalobkyně vypořádal v dostatečném rozsahu. Z napadeného rozhodnutí jasným a přezkoumatelným způsobem vyplývá, z jakého důvodu se žalovaný ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně a proč shledal argumentaci žalobkyně nedůvodnou. Správní orgány vycházely z předložených důkazů a zhodnotily skutková tvrzení žalobkyně.
33. Žalobkyně v žalobě namítala, že je napadené rozhodnutí nicotné, aniž by specifikovala, v čem nicotnost spatřuje. K tomu krajský soud poznamenává, že nicotný je dle ustálené judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví (např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96) správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo

absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. Krajský soud v posuzované věci shledal, že rozhodovaly správní orgány příslušné podle § 94 zákona o silničním provozu, v rámci své pravomoci, ze správního spisu či napadeného rozhodnutí nevyplývaly vady, z nichž by se dala nicotnost napadeného rozhodnutí shledat. Námitka nicotnosti napadeného rozhodnutí tak není důvodná.

34. Vzhledem k tomu, že krajský soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným či nicotným, přistoupil k posouzení, zda je napadené rozhodnutí nezákonné či nikoli.
35. Podle § 89a zákona o silničním provozu *lékař, který zjistí, že žadatel o řidičské oprávnění nebo držitel řidičského oprávnění je zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel s podmínkou nebo není zdravotně způsobilý k řízení motorových vozidel, je povinen o této skutečnosti neprodleně informovat obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle obvyklého bydliště nebo místa studia žadatele o řidičské oprávnění nebo držitele řidičského oprávnění*. Krajský soud zjistil, že v posuzované věci – s odkazem na citované ustanovení – lékař neurologické kliniky Fakultní nemocnice Olomouc shledal, že žalobkyně není způsobilá k řízení motorových vozidel a zaslal správnímu orgánu I. stupně hlášení o této skutečnosti ze dne 6. 6. 2017. Správní orgán I. stupně na základě tohoto hlášení zahájil řízení o odnětí řidičského oprávnění a současně žalobkyni nařídil, aby se podrobila přezkoumání zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel a doložila výsledný posudek.
36. Podle § 84 odst. 1 zákona o silničním provozu *zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel se rozumí tělesná a duševní schopnost k řízení motorových vozidel (dále jen "zdravotní způsobilost")*.
37. Podle § 84 odst. 2 zákona o silničním provozu *zdravotní způsobilost posuzuje a posudek o zdravotní způsobilosti vydává posuzující lékař na základě prohlášení žadatele o řidičské oprávnění nebo držitele řidičského oprávnění, výsledku lékařské prohlídky a dalších potřebných odborných vyšetření*.
38. Zákona o silničním provozu podrobně vykládá, kdo spadá pod pojem posuzující lékař. Z § 84 odst. 4 zákona o silničním provozu vyplývá, že *posuzujícím lékařem se pro účely tohoto zákona rozumí:*
 - a) *lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktický lékař pro děti a dorost registrujícího poskytovatele ambulantní zdravotní péče (dále jen "registrující poskytovatel"),*
 - b) *lékař poskytovatele pracovnělékařských služeb,*
 - c) *lékař uvedený v písmenu a) kteréhokoliv poskytovatele této ambulantní zdravotní péče, jde-li o posuzovanou osobu, která nemá registrujícího poskytovatele nebo poskytovatele pracovnělékařských služeb.*
39. Podle § 85 odst. 1 zákona o silničním provozu *posouzení zdravotní způsobilosti provádí posuzující lékař na žádost žadatele o řidičské oprávnění nebo držitele řidičského oprávnění. Náklady na posouzení zdravotní způsobilosti hraď žadatel*.
40. Správní orgány v průběhu celého správního řízení vždy žalobkyni poučovaly o tom, u koho se má přezkoumání zdravotní způsobilosti podrobit. Správní orgán I. stupně sice

v oznámení o zahájení správního řízení zúžil definici posuzujícího lékaře na registrujícího praktického lékaře, již ve sdělení ze dne 27. 6. 2017 (dále i ve sdělení ze dne 27. 11. 2017) však žalobkyni řádně sdělil, že se má podrobit přezkoumání zdravotní způsobilosti u posuzujícího lékaře. Ze všech rozhodnutí či sdělení správních orgánů tak jasně vyplývalo, kdo je posuzujícím lékařem, ke kterému měla žalobkyně povinnost se dostavit za účelem získání posudku o zdravotní způsobilosti.

41. Krajský soud z předložené spisu zjistil, že žalobkyně v průběhu správního řízení nepředložila důkaz o tom, že by se k jakémukoli posuzujícímu lékaři dostavila. Žalobkyně tuto skutečnost ani netvrdila. Žalobkyně zastávala názor, že její praktický lékař bude moci posudek zpracovat až po vykonání odborného vyšetření. Krajský soud chápe úvahu žalobkyně, která měla za to, že zpracoval-li hlášení o její zdravotní nezpůsobilosti neurolog, měla by se podrobit neurologickému vyšetření, které by zjištěnou diagnózu vyvrátilo. Tato úvaha však nepřísluší žalobkyni a zejména nezohledňuje účel zpracování posudku o zdravotní způsobilosti v rámci řízení o odnětí řidičského oprávnění. Dle krajského soudu zákonodárce vědomě v § 85 odst. 1 zákona o silničním provozu stanovil, že posouzení zdravotní způsobilosti provádí posuzující lékař, kterým je dle § 84 odst. 4 zákona o silničním provozu zejména praktický lékař či poskytovatel pracovnělékařských služeb. Posuzující lékař je totiž osobou, která by měla zdravotní způsobilost žalobkyně posuzovat komplexně, v posuzované věci tedy nikoli pouze z hlediska možného neurologického onemocnění. Posuzující lékař je totiž tím, kdo by měl shromáždit všechny informace o zdravotním stavu žalobkyně a shledat, zda se má žalobkyně podrobit pouze jednomu odbornému vyšetření (zde neurologa) či zda není třeba, aby žalobkyně podstoupila i další odborná vyšetření. Dle krajského soudu se totiž mohou mnohá onemocnění prolínat několika odbornými větvemi lékařství a teprve po komplexním vyšetření zdravotního stavu je možné stanovit, zda je osoba způsobilá či nikoli k řízení motorového vozidla.
42. V posuzované věci se žalobkyně k posuzujícímu lékaři žalobkyně nedostavila a svou argumentaci odvíjela od vlastní úvahy o potřebě odborného neurologického vyšetření. Krajský soud však má shodně se správními orgány za to, že úvahu o tom, jaká odborná vyšetření má žalobkyně podstoupit, není oprávněna učinit žalobkyně sama, bez přezkoumání jejího stavu posuzujícím lékařem. Žalobkyně jako laik nemůže řádně posoudit otázku, jaká odborná vyšetření jsou pro posouzení její zdravotní způsobilosti nutná. Bylo proto třeba, aby žalobkyně respektovala zákonem stanovený formalizovaný postup, a nejprve se dostavila k posuzujícímu lékaři.
43. Krajský soud proto neshledal nezákonnými závěry správních orgánů, které po žalobkyni soustavně požadovaly, aby se podrobila přezkumu zdravotní způsobilosti u posuzujícího lékaře a aby žalobkyně předložila jeho posudek. Předložila-li by žalobkyně vyjádření posuzujícího lékaře, že je třeba vyčkat na výsledky vyšetření u neurologa a kdy je možné takové vyšetření očekávat, správní orgány by musely tento podklad řádně zohlednit a vypořádat se s ním, jelikož by se jednalo o závěry posuzujícího lékaře. Takové vyjádření však v posuzované věci chybí. Úvahy žalobkyně jsou založeny na jejím subjektivním laickém názoru, což nelze pro rozhodování správních orgánů shledat dostačujícím. Správní orgány proto nepochybily, pokud požadovaly, aby žalobkyně postupovala podle zákona o silničním provozu a podrobila se vyšetření posuzujícího lékaře.

44. Žalobkyně v žalobě argumentovala vyhláškou č. 277/2004 Sb. K tomu krajský soud uvádí, že podle § 84 odst. 7 zákona o silničním provozu *prováděcí právní předpis upraví podmínky zdravotní způsobilosti, rozsah lékařské prohlídky a odborného vyšetření, obsah prohlášení žadatele o řidičské oprávnění nebo držitele řidičského oprávnění, nemoci, vady nebo stavy, které vylučují nebo podmiňují zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel.* Tímto prováděcím předpisem je právě vyhláška č. 277/2004 Sb. Žalobkyně měla za to, že z vyhlášky vyplývala její povinnost podrobit se odbornému vyšetření, tedy vyšetření u neurologa a správní orgány měly tuto skutečnost zohlednit. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na § 2 odst. 1 vyhlášky č. 277/2004 Sb., podle kterého *posudek o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel vydává posuzující lékař po zhodnocení zdravotního stavu žadatele o řidičské oprávnění (dále jen "žadatel") nebo držitele řidičského oprávnění (dále jen "řidič") zjištěného lékařskou prohlídkou a na základě vyhodnocení prohlášení žadatele nebo řidiče (dále jen "posuzovaná osoba") ke zdravotní způsobilosti, předchozích záznamů ve zdravotnické dokumentaci vedené o posuzované osobě, informací o zdravotním stavu posuzované osoby sdělených jejím registrujícím poskytovatelem zdravotních služeb v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost (dále jen „registrující poskytovatel“) a dále výsledků dalších odborných vyšetření, která si vyžádal.* Z uvedeného jasně vyplývá, že zdravotní posouzení činí vždy posuzující lékař, přičemž vyhláška žádnou odlišnou definici posuzujícího lékaře, než je definice v zákoně o silničním provozu, neobsahuje. Je tedy třeba vycházet z § 84 odst. 4 zákona o silničním provozu, ze kterého jasně vyplývá, koho lze za posuzujícího lékaře považovat. Dále z § 2 odst. 1 vyhlášky č. 277/2004 Sb. plyne, že odborné vyšetření vyžádá sám posuzující lékař (*...výsledků dalších odborných vyšetření, která si vyžádal*). I vyhláška, na kterou žalobkyně odkazovala, podporuje shora uvedené závěry, že je pravomocí toliko posuzujícího lékaře zhodnotit, která odborná vyšetření měla žalobkyně podstoupit.
45. Žalobkyně odkazovala na přílohu 3 bod IV. 1. vyhlášky č. 277/2004 Sb. *Nemoci, vady nebo stavy oběhové soustavy vylučující nebo podmiňující zdravotní způsobilost k řízení motorových vozidel.* Z této části vyhlášky žalobkyně vyvozovala potřebu odborného vyšetření jejího stavu. Krajský soud uvádí, že v posuzované věci nikdo nevylučuje, že pro zjištění zdravotní způsobilosti bude zřejmě nutné, aby se žalobkyně podrobila odbornému vyšetření. Krajský soud však opakuje, že množství odborných vyšetření a jejich zaměření stanovuje posuzující lékař. V posuzované věci však žalobkyně žádné vyjádření posuzujícího lékaře nepředložila a ani se nepodává, že by se žalobkyně k posuzujícímu lékaři dostavila. Správní orgány tak nepochybily, pokud požadovaly, aby přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně provedl posuzující lékař, a ten současně rozhodl, zda a jaké odborné vyšetření je pro vypracování posudku o zdravotní způsobilosti třeba. Žalobní námitka tak není důvodná.
46. Žalobkyně dále namítala, že napadené rozhodnutí bylo překvapivé, protože se žalovaný odchýlil od závěrů uvedených v rozhodnutí o odvolání ze dne 25. 10. 2017. Žalovaný v uvedeném rozhodnutí uvedl: *„ke stručné poznámce v odůvodnění napadeného rozhodnutí (pozn. soudu: rozuměj rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 7. 2017), že v zájmu ochrany bezpečnosti silničního provozu nelze na předložení posudku o zdravotní způsobilosti čekat několik měsíců, odvolací správní orgán uvádí, že právní úprava tomu zásadně nijak nebrání, neboť ustanovení § 96 odst. 6 zákona o silničním provozu pouze určuje, že lhůta pro přezkoumání zdravotní způsobilosti nesmí být kratší než 15 dní...“* Krajský soud se zabýval napadeným rozhodnutím a dospěl k závěru, že není s výše citovaným závěrem

v rozporu. Žalovaný v posuzované věci nevycházel z premisy, že správní orgán I. stupně nebyl oprávněn prodloužit lhůtu až na několik měsíců, ale měl za to, že žalobkyně nedoložila, že nepředložení posudku o zdravotní způsobilosti je způsobeno požadavkem posuzujícího lékaře na absolvování odborného vyšetření. Krajský soud neshledal, že by bylo napadené rozhodnutí překvapivé a odchylovalo se od již dříve vyslovených závěrů v totožném řízení.

47. Žalobkyně v žalobě dále brojila proti tomu, jakým způsobem žalovaný vyložil § 96 odst. 5 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení *nepodrobí-li se držitel řidičského oprávnění bez závažného důvodu přezkoumání zdravotní způsobilosti ve stanovené lhůtě ani ve lhůtě náhradní, považuje se za zdravotně nezpůsobilého k řízení motorových vozidel*. Jedná se o právní fikci, že osoba, která nesplní zákonem stanovenou povinnost a nepodrobí se přezkoumání zdravotní způsobilosti, je bez dalšího považována za zdravotně nezpůsobilou, ačkoli její zdravotní a psychický stav může být ve skutečnosti zcela v pořádku.
48. Na základě uvedené právní fikce rozhodovaly správní orgány i v nyní posuzované věci, protože dospěly k závěru, že se žalobkyně přezkoumání zdravotní způsobilosti nepodrobila. Žalobkyně měla za to, že předložením důkazu o absolvování neurologického vyšetření (přičemž zakryla jeho výsledky) v průběhu odvolacího řízení naplnila podmínku stanovenou v § 96 odst. 5 zákona o silničním provozu. Domnívala se, že se „*podrobila přezkoumání zdravotní způsobilosti*“, a proto u ní nelze právní fikci o zdravotní nezpůsobilosti použít. S tímto závěrem se krajský soud neztotožňuje.
49. Krajský soud zdůrazňuje, že úprava zdravotní způsobilosti a jejího přezkumu chrání zcela zásadní veřejný zájem, a to zdraví osob v rámci bezpečného silničního provozu. Je úkolem státu zajistit, aby se silničního provozu neúčastnily osoby, které nejsou k řízení vozidla způsobilé. Z tohoto důvodu silniční zákon zavedl povinnost lékařů ohlásit správním orgánům osoby, u kterých lze shledat zdravotní nezpůsobilost k řízení vozidla. Samotné hlášení samo o sobě neznamená, že tato osoba není dále oprávněna vozidlo řídit. Správní orgány takovéto osobě oznámí, že je s ní vedeno řízení o odnětí řidičského oprávnění a že má tato osoba předložit zdravotní posudek, který může skutečnosti uvedené v hlášení vyvrátit. Hlášení lékaře lze tedy považovat toliko za podnět k zahájení řízení. Rozhodující skutečností pro meritorní rozhodnutí správního orgánu je však nový zdravotní posudek zpracovaný posuzujícím lékařem. V něm se posuzující lékař zaměřuje nejen na zdravotní indispozici zmíněnou v hlášení lékaře, ale nově komplexně posoudí zdravotní stav dané osoby, u které je pak postaveno najisto, že je osobou zdravotně způsobilou.
50. V posuzované věci se žalobkyně zaměřila toliko na absolvování neurologické vyšetření a odhlédla od povinnosti vyplývající ze zákona o silničním provozu, aby u ní došlo k vypracování nového zdravotního posudku, vycházejícího z jejího celkového zdravotního stavu, zdravotních záznamů a případných odborných vyšetření. Krajský soud má za to, že v posuzované věci správní orgány řádně chránily veřejný zájem na ochraně bezpečnosti silničního provozu tím, že požadovaly, aby žalobkyně naplnila povinnosti stanovené v zákoně o silničním provozu, tedy nikoli aby se jen dostavila k přezkoumání zdravotní způsobilosti (nezávisle na jeho výsledku), ale aby předložila právě výsledek tohoto přezkumu, tedy posudek posuzujícího lékaře.

51. Krajský soud v této souvislosti uzavírá, že aby správní orgány dostály své povinnosti chránit bezpečnost silničního provozu, musí mít vždy postaveno najisto, že konkrétní osoba je způsobilá k řízení motorového vozidla. Tuto povinnost nelze naplnit jinak, než na základě posudku o zdravotní způsobilosti, který splňuje náležitosti dle zákona o silničním provozu a vyhlášky č. 277/2004 Sb. Výklad § 96 odst. 5 zákona o silničním provozu, provedený žalobkyní, neshledal krajský soud v souladu s účelem uvedeného ustanovení a neztotožnil se s ním. „*Podrobení se přezkoumání zdravotní způsobilosti*“ neznamená, že stačí předložit potvrzení o vykonaném vyšetření bez ohledu na jeho výsledek. Krajský soud má na základě účelového výkladu předmětného ustanovení za to, že závěr o podrobení či nepodrobení se *přezkoumání zdravotní způsobilosti* se s ohledem na smysl daného institutu (a účelu, kterému má sloužit) odvíjí až od výsledku tohoto přezkoumání, tedy od předložení posudku o zdravotní způsobilosti. Žalobní námitka tak není důvodná.
52. Žalobkyně v žalobě i ve správním řízení argumentovala nepřiměřeně krátkou lhůtou k předložení posudku o zdravotní způsobilosti, přičemž důvod pro prodloužení lhůty shledávala nejprve ve svém těhotenství, následně v absolvování odborného vyšetření. K tomu krajský soud sděluje, že správní orgány se v průběhu správního řízení s vlivem těhotenství na prodloužení lhůty k předložení posudku řádně vypořádaly a vysvětlily, že vzhledem k tomu, že žalobkyně rodila v srpnu 2017, lze v listopadu téhož roku mít za to, že tento důvod prodloužení lhůty odpadl. K odbornému vyšetření lze odkázat na shora uvedené závěry, tedy že potřeba jeho provedení vycházela toliko z laické úvahy žalobkyně a že žalobkyně nepředložila žádné vyjádření posuzujícího lékaře. S touto skutečností se žalovaný vypořádal a vysvětlil žalobkyni, že „*do současné doby ničím nedoložila skutečnosti, že by vůbec o vyhotovení posudku někdy požádala a že by požadavek na odborné vyšetření pocházel od posuzujícího lékaře*“. Krajský soud se s úvahami žalovaného ztotožňuje.
53. Ze shora uvedených důvodů neshledal krajský soud napadené rozhodnutí nezákonným.

F. Závěr a náhrada nákladů řízení

54. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
55. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 23. srpna 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

